

Αυστραλίας Μακάριος: «Η παραμονή μας μέσα στην Εκκλησία είναι προϋπόθεση της σωτηρίας μας»

[Οικουμενικό Πατριαρχείο](#) / [Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας](#)

Με εκκλησιαστική λαμπρότητα και μεγαλοπρέπεια τελέστηκε το εσπέρας της Κυριακής, 18 Ιανουαρίου, στον Ιερό Καθεδρικό Ναό του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου, στο Σύδνεϋ, ο Μέγας Αρχιερατικός Εσπερινός επί τη ιερά μνήμη του Οσίου Μακαρίου του Μεγάλου.

Στην Ακολουθία χοροστάτησε ο άγων τα ονομαστήριά του, Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας κ. Μακάριος, ενώ παρέστησαν συμπροσευχόμενοι οι Θεοφιλέστατοι Επίσκοποι – μέλη της Ιεράς Επαρχιακής Συνόδου: Πέρθης κ. Ελπίδιος, Αδελαΐδος κ. Σιλουανός, Μελβούρνης κ. Κυριακός, Χώρας κ. Ευμένιος, Βρισβάνης κ. Βαρθολομαίος και Καμπέρας κ. Αθηναγόρας, οι Θεοφιλέστατοι

Βοηθοί Επίσκοποι: Μιλητουπόλεως κ. Ιάκωβος, Μαγνησίας κ. Χριστόδουλος και Κερασούντος κ. Χριστοφόρος, καθώς επίσης οι προσκεκλημένοι Αρχιερείς: Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Σεβαστείας κ. Σεραφείμ, Νέας Ζηλανδίας κ. Μύρων, Ιρλανδίας κ. Ιάκωβος, και Φλωρίνης, Πρεσπών και Εορδαίας κ. Ειρηναίος, και ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Τολιάρας και Νοτίου Μαδαγασκάρης κ. Πρόδρομος. Παρέστησαν, επίσης, ο Πρέσβης της Ελλάδος στην Αυστραλία, κ. Σταύρος Βενιζέλος, Κληρικοί, Άρχοντες της Μ.τ.Χ.Ε., Πρόεδροι και εκπρόσωποι Ενοριών-Κοινοτήτων, Οργανισμών και Ιδρυμάτων της Ιεράς Αρχιεπισκοπής, και πολλοί ευσεβείς πιστοί οι οποίοι προσήλθαν για να ευχηθούν στον πνευματικό τους πατέρα.

Στο τέλος του **Εσπερινού**, τον Αρχιεπίσκοπο προσφώνησε εκ μέρους της Ιεράς Επαρχιακής Συνόδου ο Θεοφιλέστατος **Επίσκοπος Χώρας** κ. Ευμένιος. Ο Θεοφιλέστατος εξέφρασε στον εορτάζοντα Ποιμενάρχη τις εγκάρδιες ευχές του ιδίου και όλων των Συνοδικών Αρχιερέων, ενώ, κάνοντας μνεία στη φωτισμένη ηγεσία του Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου στο σεπτό Κέντρο της Ορθοδοξίας, επεσήμανε ότι «αυτό για το οποίο ο Παναγιώτατος εργάστηκε επί δεκαετίες σε παγκόσμιο επίπεδο, το βλέπουμε να ζει και να καρποφορεί τοπικά εδώ στην Αυστραλία τα τελευταία έξι χρόνια, μέσα από τη δική σας αρχιερατική διακονία. Η ίδια κατεύθυνση, το ίδιο άνοιγμα, η ίδια ευθύνη, βιωμένα όμως καθημερινά, ποιμαντικά και συγκεκριμένα στον τόπο μας».

Ακολούθως, ο Σεβασμιώτατος κ. Μακάριος δέχθηκε, ως δώρο της Ι. Επαρχιακής Συνόδου για τα **Ονομαστήριά** του, έναν αρχιερατικό σάκκο. Στην αντιφώνησή του, ευχαρίστησε συγκινημένος άπαντες τους Αρχιερείς, κληρικούς και πιστούς για την τιμητική παρουσία τους, ενώ τους παρακάλεσε να προσεύχονται γι' αυτόν.

Στη συνέχεια, αφού αναφέρθηκε στα χαρίσματα που κοσμούσαν τον προστάτη του, Άγιο Μακάριο, επεσήμανε πως η αγιότητα παραμένει εφικτή και στους σύγχρονους καιρούς, διευκρινίζοντας όμως πως αυτή δεν προέρχεται μόνο από την αυστηρή τήρηση συγκεκριμένων εντολών και κανόνων. «Εξαρτάται από το κατά πόσον κάνουμε την καρδιά μας δεκτική στην αγιότητα του Χριστού», υπογράμμισε και προσέθεσε: «Η μετοχή μας στην αγιότητα του Χριστού δεν μπορεί να υπάρξει παρά μόνο όταν είμαστε μέλη του Σώματος Του, δηλαδή της Εκκλησίας. Ο Χριστός δεν υπάρχει εκτός της Εκκλησίας. Γι' αυτό δε θα δείτε ποτέ Αγίους στην αίρεση, στο σχίσμα ή στην παρασυναγωγή. Η παραμονή μας μέσα στην Εκκλησία, με όλα τα λάθη, τις αδυναμίες και τις ελλείψεις μας, είναι προϋπόθεση της σωτηρίας μας».

Υπενθυμίζοντας ότι, ιστορικά, όλες οι αιρέσεις και τα σχίσματα προκλήθηκαν από πρόσωπα, τα οποία διακατέχονταν από δαιμονικό εγωισμό, αντέτεινε ότι «οι Άγιοι ποτέ δεν απομακρύνονται από την Εκκλησία, ακόμη και όταν υπάρχουν

αντικειμενικά προβλήματα ή αδικούνται οι ίδιοι σε προσωπικό επίπεδο». «Για τον άνθρωπο που θέλει να μιμηθεί τους Αγίους μας», συνέχισε, «η επιλογή είναι μόνο μία. Να παραμένει πάντοτε εντός της Εκκλησίας και στην ασφάλεια της αγιοπνευματικής χάριτος».

Εξάλλου, ο Σεβασμιώτατος υπογράμμισε ότι η **Ορθόδοξη Εκκλησία εξακολουθεί να αναδεικνύει συνεχώς Αγίους**, διότι «η αγιότητα είναι απόδειξη της παρουσίας του Παναγίου Πνεύματος στη ζωή μας». Παρέπεμψε δε στο γεγονός ότι το Οικουμενικό Πατριαρχείο, κατά την 35ετή ευκλεή Πατριαρχία του Παναγιωτάτου κ.κ. Βαρθολομαίου, έχει αναγράψει στο Αγιολόγιο της Εκκλησίας μας δεκάδες Αγίους. «Πιστοποιείται με τον τρόπο αυτό», σημείωσε, «ότι η Ορθόδοξη Εκκλησία μας, παρά τα λάθη και τις δυσκολίες των ανθρώπων, παραμένει χώρος της Χάριτος και αποτελεί λιμένα και κιβωτό σωτηρίας».

Περαιώνοντας την ομιλία του, ο Αρχιεπίσκοπος διέκρινε ότι και στην Αυστραλία υπήρξαν και εξακολουθούν να υπάρχουν, σε μικρότερο όμως βαθμό, προβλήματα με σχίσματα και παρασυναγωγές, ως αποτέλεσμα ιδιοτέλειας, μικροσυμφερόντων και, ορισμένες φορές, άγνοιας. Εξέφρασε τη χαρά του για το γεγονός ότι κάποιες από τις πληγές του παρελθόντος θεραπεύτηκαν κατά τη διάρκεια της ποιμαντορίας του, ενώ εμφανίστηκε αισιόδοξος για το μέλλον. «Από πέρυσι που αποκτήσαμε την Ιερά Επαρχιακή Σύνοδό μας, αυτή η προσπάθεια είναι περισσότερο εντατική και η πορεία προς την πλήρη ενότητα μέσα στο εκκλησιαστικό σώμα της Πέμπτης Ηπείρου είναι το πρώτιστο μέλημά μας», ανέφερε καταληκτικά.

